

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1926.

Första kammaren.

Nr 43.

Lördagen den 5 juni.

Kammaren sammanträdde kl. 2 e. m.

Justerades protokollen för den 29 och den 31 nästlidne maj.

Anmälades och godkändes statsutskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 2 B, angående regleringen för budgetåret 1926—1927 av utgifterna under riksstatens andra huvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet;

nr 5 B, angående regleringen för budgetåret 1926—1927 av utgifterna under riksstatens femte huvudtitel, innefattande anslagen till socialdepartementet;

nr 6 B, angående regleringen för budgetåret 1926—1927 av utgifterna under riksstatens sjätte huvudtitel, innefattande anslagen till kommunikationsdepartementet;

nr 8 B, angående regleringen för budgetåret 1926—1927 av utgifterna under riksstatens åttonde huvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet;

nr 336, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under femte huvudtiteln gjorda framställning angående anslag till tryckningskostnader;

nr 337, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framställda förslag angående anvisande av anslag till befrämjande av lufttrafik m. m.;

nr 338, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar om återbetalning av lånemedel;

nr 339, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till socialstyrelsen m. m.;

nr 340, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till arbetsrådet;

nr 341, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag under riksstatens femte huvudtitel till dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst;

nr 342, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag till oförutsedda utgifter;

nr 343, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under andra huvudtiteln gjorda framställning angående anslag till partiell löneförbättring åt häradshövdingarna;

nr 344, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för bekämpande av arbetslösheten; samt

nr 345, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 216 angående ändringsarbeten å serafimerlasarettet m. m.

Anmälades och godkändes bankoutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 11 B, till Konungen angående regleringen för budgetåret 1926—1927 av utgifterna under riksstatens elfte huvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna.

Anmälades och godkändes första särskilda utskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 331, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om delning av jord å landet m. m., dels ock i ämnet väckta motioner; och

nr 332, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om villkor i vissa fall för ägostyckning och jordavsöndring m. m.

Anmälades och godkändes andra särskilda utskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 346, i anledning av Kungl. Maj:ts propositioner nr 109 med förslag till lag om försäkring för olycksfall i arbete m. m., nr 110 med förslag till förordning om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m., nr 155 angående lån till organisationskostnader m. m. för en ny riksförsäkringsanstalt samt nr 221 angående överförande till indragningsstat av ordinarie befattningshavare hos riksförsäkringsanstalten m. m. jämte i förevarande ärenden väckta motioner;

nr 347, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående moderskapsunderstöd åt kvinnor i visst industriellt arbete jämte i ärendet väckta motioner;

nr 348, i anledning av dels Kungl. Maj:ts propositioner angående anslag till sjukkasseeväsendets befrämjande samt med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 4 juli 1910 om sjukkassor dels ock i ämnet väckta motioner;

nr 349, i anledning av Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till lag om återförsäkringskassor m. m., med förslag till lag angående ändrad lydelse av 55 § i lagen den 13 maj 1921 om ackordsförhandling utan konkurs och med förslag till lag angående ändrad lydelse av 261 och 265 §§ i lagen den 25 maj 1917 om försäkringsrörelse;

nr 350, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa beslut, som fattats av den internationella arbetsorganisationens konferens i Genève år 1925;

nr 351, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 111 angående anslag till riksförsäkringsanstalten m. m.; samt

nr 352, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition nr 221 angående överförande till indragningsstat av ordinarie befattningshavare hos riksförsäkringsanstalten m. m. gjorda framställning angående anslag till allmänna indragningsstaten för budgetåret 1926—1927.

Anmälades och bordlades statsutskottets memorial nr 172, angående statsregleringen för budgetåret 1926—1927.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 2.08 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Måndagen den 7 juni.

Kammaren sammanträdde kl. 3 e. m.

Herr **talmannen** yttrade: Mina herrar! I riksdagens sista timme har ännu ett dödsbud hunnit oss. Axel Wachtmeister, som vi under detta riksmöte sett här, bräcklig och lidande, har slutat sina dagar. Under 27 riksdagar har han tillhört denna kammare. Här har han genom sitt intresserade arbete och sitt fina och ridderliga väsen vunnit allmän aktning och många vänner, som nu med vemod tänka på, att han är borta. Frid över hans minne!

På framställning av herr talmannen beslöt kammaren att till Konungen avlåta en skrivelse med anmälan om greve Wachtmeisters frånfälle och den därigenom inom kammaren uppkomna ledigheten, varefter ett i sådant avseende uppsatt förslag upplästes och godkändes.

Justerades protokollen för den 1 och den 2 innevarande månad.

Anmälades och godkändes riksdagens kanslis förslag till paragrafer i riksdagsbeslutet:

- nr 100, angående lagbestämmelser rörande handeln med utsädesvaror;
- nr 101, angående lag om ändrad lydelse av 4, 7 och 11 §§ i lagen den 28 mars 1919 om anställande av distriktsbarnmorskor m. m.;
- nr 102, angående tillstånd till försäljning av kyrklig jord i vissa fall samt till upplåtelse av sådan jord under tomträtt;
- nr 103, angående ändrad lydelse av § 7 mom. 2 och § 8 i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet;
- nr 104, angående förslag till lag om delning av jord å landet m. m.;
- nr 105, angående åtskilliga på grund av § 89 regeringsformen väckta frågor;
- nr 106, angående ifrågasatta ändringar i väglagen;
- nr 107, i anledning av väckt motion om tullfrihet för karbidkväve m. fl. gödningsämnen;
- nr 108, angående förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften;
- nr 109, angående förslag till lag om villkor i vissa fall för ägostyckning och jordavsöndring m. m.;
- nr 110, angående beräkning av bevilningarna för budgetåret 1926—1927 m. m.;
- nr 111, angående förslag till lag om försäkring för olycksfall i arbete m. m., förslag till förordning om ändrad lydelse av vissa delar av förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m., angående lån till organisationskostnader m. m. för en ny riksförsäkringsanstalt samt angående överförande till indragningsstat av ordinarie befattningshavare hos riksförsäkringsanstalten m. m.;

nr 112, rörande förslag till förordning angående moderskapsunderstöd åt kvinnor i visst industriellt arbete;

nr 113, angående anslag till sjukkasseväsandets befrämjande samt förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 4 juli 1910 om sjukkas-sor;

nr 114, rörande förslag till lag om återförsäkringskassor m. m., förslag till lag angående ändrad lydelse av 55 § i lagen den 13 maj 1921 om ackordsför-handling utan konkurs och förslag till lag angående ändrad lydelse av 261 och 265 §§ i lagen den 25 maj 1917 om försäkringsrörelse;

nr 115, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa beslut, som fattats av den internationella arbets-organisationens konferens i Genève år 1925;

nr 116, angående anslag till riksförsäkringsanstalten m. m.; samt

nr 117, i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition nr 221 angående över-förande till indragningsstat av ordinarie befattningshavare hos riksförsäk-ringsanstalten m. m. gjorda framställning angående anslag till allmänna in-dragningsstaten för budgetåret 1926—1927.

Föredrogs samt företogs punktvis och momentvis till avgörande statsutskot-tets memorial nr 172, angående statsregleringen för budgetåret 1926—1927.

Punkterna 1—13.

Vad utskottet hemställt bifölls.

Punkterna 14 och 15.

Lades till handlingarna.

Punkten 16.

Utskottets hemställan bifölls.

Anmälades statsutskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen: nr 353, angående statsregleringen för budgetåret 1926—1927; och nr 354, med överlämnande av riksstat för budgetåret 1926—1927.

Skrivelseförslagen godkändes under förutsättning att andra kammaren fat-tade samma beslut som första kammaren beträffande statsutskottets memo-rial nr 172.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens samman-träde avslutades kl. 3.13 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Tisdagen den 8 juni.

Kammaren sammanträdde kl. 3 e. m.

Anmälades och bordlades bankoutskottets memorial nr 60, med förslag till nytt reglemente för riksgäldskontoret.

Kammarens sammanträde avslutades kl. 3.01 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Onsdagen den 9 juni.

Kammaren sammanträdde kl. 3 e. m.

Justerades protokollet för den 3 innevarande månad.

Vid föredragning av bankoutskottets memorial nr 60, med förslag till nytt reglemente för riksgäldskontoret, bifölls vad utskottet i detta memorial hemställt.

Anmälades och godkändes bankoutskottets förslag till riksdagens skrivelser:
nr 334, till Konungen med reglemente för riksgäldskontoret; och
nr 335, till fullmäktige i riksgäldskontoret med reglemente för riksgäldskontoret.

Tillkännagavs att Kungl. Maj:t låtit genom offentligt anslag kalla och bjuda riksdagens samtliga ledamöter att torsdagen den 10 innevarande månad kl. 11 f. m. infinna sig uti slottskapellet samt, efter förrättad gudstjänst, begiva sig till rikssalen för att, enligt § 36 riksdagsordningen, av Kungl. Maj:t hemförlovas.

Herr **Lindhagen** erhöll på begäran ordet och anförde: Herr talman! Den 8 april 1926 beviljade första kammaren en nämnda dag av mig gjord anhållan att få till utrikesministern eller, vid eventuellt förfall för honom, till statsministern framställa följande frågor:

1) Vilka grundsatser beträffande folkförbundets organisation anser regeringen böra komma under övervägande vid den nya undersökningskommissionens snara sammanträde och vilken ställning ämnar regeringen låta Sverige intaga i dessa förhandlingar?

2) Bör exempelvis enligt regeringens uppfattning den nuvarande organisationen av folkförbundets råd med permanenta och temporära mandat utbytas mot en mera rationell och mindre äventyrlig ordning?

3) Anser regeringen det överkomliga antalet mandat i rådet böra rättvisligen fördelas mellan olika världsdelar och ej till överväldigande del tillfalla Europa?

4) Synes regeringen tiden vara inne att icke blott överväga rådets organisation utan även åtminstone erinra om en lika behövlig allmän revision av folkförbundets akt i syfte att förbundet må bättre motsvara sin ideella uppgift?

Beträffande interpellationens motivering hänvisas till kammarens protokoll. Blott tre allmänna erinringar må här återupprepas. Det framhölls, att i en förskämd atmosfär blir varje barn sjukligt och avklippes lätt själva livstrå-

den. Det unga folkförbundet måste därför från barndomen omsvävas av riktiga grundsatser eller, som vi kalla det, av sanningen. Det betonades, att organisationen av förbundets råd upprullade i själva verket frågan om förbundets hela organisation. Det framhölls till sist, att då nu från olika håll framfördes till och med krav på irrationella förändringar, kunde dylika ansatser bäst tillrättaläggas genom erinringar om rationella lösningar.

Interpellationen har sedan icke blivit av vederbörande utrikesminister besvarad.

Däremot har utrikesminister Undén efter interpellationens beviljande hållit föredrag om den förflutna situationen i Genève dels i Lund inför studenterna och dels vid interparlamentariska fredsgruppens senaste möte i riksdagshuset. Vid intet av dessa tillfällen framlades några svenska riktlinjer för framtiden och de nya förhandlingarna.

I varje fall bör interpellationsinstitutet, om det skall finnas till, behörigen upprätthållas. Åtminstone vet jag med mig själv, att, om jag vore minister, skulle det för mig vara särdeles angeläget att lojalt och utan onödigt uppskov besvara varje till mig med riksdagens begivande riktad interpellation. Ansåge jag mig av vissa skäl ej vilja ingå i sak på interpellationen eller fann jag det bekvämt eller lämpligt att sväva på målet eller förlora mig i talesätt, som ej gäve någon vägledning, skulle jag även därom giva riksdagen offentligt besked med erforderlig motivering.

Lika oavvislig är folkrepresentationens rätt att ej bli ställd utanför de nya förhandlingarna, om vilka uppmärksamheten väl nu bör samlas. Meningen med interpellationen var givetvis att bringa dess frågor till debatt i riksdagen, innan nämnda förhandlingar började. Det var därför för mig överraskande, att intet hördes av och att i stället i pressen uppgavs, att kabinetssekreteraren Sjöborg vid denna sammankomst framfört »Sveriges ställning» till frågorna. Då jag sedan hänvände mig till utrikesministern, svarade denne, att interpellationen förmodligen skulle av honom på något sätt besvaras, men att det ej vore önskligt, att de pågående förhandlingarna i Genève stördes genom några överläggningar inom riksdagen.

Den nye utrikesministern har begripligt nog icke medhunnit att besvara interpellationen i brist, såsom han upplyst, på tillfälle att införskaffa erforderliga upplysningar. Givetvis saknar han liksom jag och lejonparten av det övriga svenska folket all kännedom om »Sveriges» redan intagna ställning i frågan.

Med dessa ord har jag min plikt likmätigt ansett mig böra efterlysa det uteblivna interpellationssvaret och hävda folkförsamlingens rätt. Man måste dessutom spörja sig, när väl ett folkprogram för freden och folken själva skola få någon plats inom folkförbundet vid sidan av regeringarna och deras konjunkturpolitik.

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **Löfgren**: Herr greve och talman! I anledning av herr Lindhagens efterlysande av svar på den interpellation, som här omnämndes, ber jag att få bekräfta, vad jag redan meddelat den ärade interpellanten, att det för mig varit omöjligt att under den tid jag innehaft ämbetet tillsammans med mina kolleger tillräckligt överväga ärendet för att kunna här avgiva ett svar.

Jag skall inte ge mig in på några gissningar angående orsaken till att svar icke tidigare avgivits, men jag ber dock att få hänvisa till vad som framgick av herr Lindhagens eget yttrande nyss, nämligen att förhandlingarna i Genève inom den kommission, som där nyligen behandlat rådsfrågan, hava varit offentliga och att synnerligen fullständiga meddelanden lämnats allmänheten om vad som därvid förekommit.

Endast en erinran vill jag tillägga. Den egenskap, vari herr Sjöborg har företrätt Sverige i Genève, har varit expertens och icke regeringsombudets i den bemärkelse, att han för framtiden bundit regeringens handlingssätt.

Herr **Lindhagen**: Vad beträffar frågan, huruvida dessa förhandlingar varit offentliga eller icke, gick min interpellation och efterlysandet av svaret här inte ut på att man ej fått veta vad som förekommit, utan meningen var, att vi skulle kunna, innan ärendet förekom, få veta regeringens uppfattning om framtiden och få i gång en svensk diskussion om vad som vid dessa förhandlingar borde från svensk sida göras gällande.

Då det nu säges, att kabinetssekreteraren Sjöborg bara var expert, får jag fråga, vad det egentligen är för någonting i detta sammanhang? Expert i »Sveriges ställning» utan behov av samråd med de svenska statsmakterna! Det kan väl inte bli tal om annat än att använda sunda förnuftet, såvitt jag förstår. Någon särskild expertkunskap i ämnet lär knappast finnas här, och den kunskap »experten» skall utöva innebär väl i alla fall, att han ock talar å Sveriges vägnar.

Går det till på det sättet inom förbundet, synes mig även i detta fall även där en omgestaltning av begreppen behöva äga rum.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 3.11 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Torsdagen den 10 juni.

Kammaren sammanträdde kl. 10.30 f. m.

Anmälades och godkändes riksdagens kanslis förslag till paragrafer i riksdagsbeslutet:

- nr 31, angående anslag för bekämpande av arbetslösheten;
- nr 33, angående statsregleringen för budgetåret 1926—1927;
- nr 34, i avseende å statsregleringen och rörande de med statsverket gemenskap ägande ämnen;
- nr 71, rörande förslag till förordning angående tillverkning och beskattning av brännvin m. m.;
- nr 80, angående överlämnande av reglemente för riksgäldskontoret;
- nr 81, angående utbetalning av de riksdags- och revisionskostnader, som utgå enligt riksstaten och riksgäldskontorets reglemente;
- nr 82, angående bestridande av på riksdagens beslut grundade riksdagskostnader samt sådana av riksdag föranledda utgifter, som av Kungl. Maj:t förskottsvis anvisats till utbetalning å statskontoret;
- nr 83, angående sättet för betalning å statsskulden m. m.;
- nr 84, angående av riksdagen beslutade anslag, som utgå av lånemedel;
- nr 121, angående förslag till lag om enskilda vägar;
- nr 122, angående lag om upplåtelse under åborätt av viss jord m. m., såvitt angår förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. i skogsvårdslagen den 15 juni 1923;
- nr 123, angående vissa frågor rörande tillämpningen av föreslagen lag om upplåtelse under åborätt av viss jord m. m.;
- nr 125, angående val av fullmäktige och suppleanter i riksbanken och riksgäldskontoret; samt
- nr 128, angående val av en ledamot i styrelsen över riksdagsbiblioteket jämte en suppleant för denne.

Justerades protokollsutdrag för denna dag.

På hemställan av herr talmannen beslöt kammaren nu, kl. 10.33 f. m., att ajournera sina förhandlingar till kl. 10.45 f. m.

Till åtlydnad av Kungl. Maj:ts kallelse avgingo herr talmannen samt kammarens ledamöter kl. 10.45 f. m. till slottskapellet, där riksdagspredikan hölls av kyrkoherden i Oscars församling i Stockholm H. G. V. Bengtson.

Efter gudstjänstens slut begav sig kammaren till rikssalen, där jämväl andra kammaren infann sig. Sedan herr statsrådet och t. f. chefen för justitiedepartementet Gärde uppläst Kungl. Maj:ts förordnande för hans excellens herr statsministern Ekman att å Kungl. Maj:ts vägnar avsluta riksdagen samt talmän-

nen var för sig framfört kamrarnas undersåttliga välönsknningar och riksdagsbeslutet blivit av herr statsrådet och t. f. chefen för justitiedepartementet uppläst, förklarade hans excellens herr statsministern i enlighet med det honom lämnade uppdraget 1926 års lagtima riksdag vara avslutad.

Efter det första kammarens ledamöter återkommit till samlingsrummet och där intagit sina platser, framträdde greve **Hamilton** till talmansbordet och yttrade: Mina herrar! I år liksom i fjol har riksdagen icke kunnat avslutas förrän den 10 juni. Jag tror emellertid, att man skulle göra orätt, om man härav ville draga den slutsatsen, att de ansträngningar, som särskilt i år gjorts såväl ifrån regeringens sida som inom riksdagen för ett rationellare ordnande av riksdagsarbetet och påskyndande av detta arbete, skulle hava varit alldeles fruktlösa. Om icke statsrådsskiftet och vad därmed sammanhängande kommit till, är jag för min del alldeles viss, att vi skulle denna gång, just tack vare dessa ansträngningar, hava lyckats sluta avsevärt mycket tidigare. Jag vågar därför uttala en livlig förhoppning, att intresset för ett rationellare ordnande av riksdagsarbetet icke måtte slappas utan att därav måtte komma nya yttringar vid 1927 års riksdag. Det finns ännu ganska mycket i det ämnet att göra.

Jag begagnar tillfället att till kammaren framföra en hjärtlig tacksägelse för all den vänlighet, som nu liksom under så många år förut kommit mig till del. Jag känner den tacksamheten denna gång djupare än någonsin, därför att jag, som herrarna nog veta, av vissa skäl skött min befattning såsom talman ganska bristfälligt.

En god sommar tillönskar jag Eder, mina herrar. Men jag skulle i denna önskan vilja inlägga något mer än blott en förhoppning om vackert väder och en välbehövlig vila. Måtte solen lysa över vårt fosterland, måtte hatets och bitterhetens ogräs förkvävas av samarbetets och enighetens vajande skördar! Färväl, mina herrar!

Detta tal besvarades av herr **Lindhagen** i följande ordalag: Herr talman! Åter har åtskillig sand runnit ut ur timglas. 1926 års riksmöte är icke mer. Det är då i sin ordning, att de tre skovlarna mull enligt ritualen kastas av Eder, herr talman, såsom stående författningsenligt över partierna, och av den vikarierande ålderspresidenten, som så gärna om än författningsstridigt också skulle vilja stå på samma plattform.

Om de döda ingenting annat än gott. Den avsomnade riksdagen har gjort allt vad den kunnat, varken mer eller mindre. Utöver förmåga kan ingen tvingas.

Efter denna gravskrift låtom oss, såsom livet bjuder, ögonblickligen åter, såsom Ni också gjorde, herr talman, vända våra ansikten mot solen, mot förnyelsen, mot framtiden!

Visserligen kan förutses, att Ni fortfarande skall få i ostörd ro föra Eder klubba med den äran. Inga »mulna hopar skola skaka fädrens spjut». Inga makter skola söka att »av livets morgondrömmar bygga en vimplad slup att segla i glitterströmmar ut över de vida djup».

Icke heller behöver befaras, att ovanskliga grundsatser skola bilda ministärerna och vålla djupgående oro i sinnena. Kampen om makten kommer fortfarande att obevekligt byggas på vår dvärgalåt och vårt vardagssplit.

Det är emellertid lyckligtvis en villfarelse, att den politiska ledningen utövas från de, såsom det synes, evigt snöbetäckta höjderna med deras gravfält av frusna tankar och förkalkade sanningar. Kulturens vagga ligger icke i klättrandet till maktens tinnar med deras: »allt detta vill jag giva dig, om

du faller ner och tillbeder mig». Viljan må vara hur god som helst, även här kan ej begäras något utöver förmågan. På sin höjd en primitiv boskaps-skötsel på de av dagsmejan i ytan upptinade sluttningarna.

Nej, det är i dalarna livet söker sin förnyelse. Det är där efter vinter enligt naturens visa lagar alltid följer en ny vår. Det är där det spritter i buskar och grenar, det är där rännilarna och bäckarna sorla med sina klara flöden, som trotsa försumpningen. Det är där myrorna enligt eviga öden draga sina strån till den stora stacken.

Kulturen, ekonomisk såväl som andlig, kommer oberörd av statsförfattningar, formaldemokrati och ministärbildningars martyrskap att av självbevarelse-drift framspringa ur individernas egen oförstörbara inre värld. Jag kan försäkra Eder, herr talman, att där nere på djupen våras det mångenstädes just nu, trots allt. Vad stort sker sker tyst, och i tidens längd kommer en andlig revolution där nerifrån att lägga en ny mäktig årsring till mänsklighetens växt.

Från dessa miljoner små oförstörbara produktiva krafter frambäres en hälsning till Eder, herr talman, som ju är en toppfigur men utan avsevärd makt och följaktligen ännu omsvävas av det verkliga livets möjligheter.

Till sist ber jag att å första kammarens vägnar få uttala vår glädje över Edert tillfrisknande från sjukdomen. Vi tillägga den förhoppningen, att även i fortsättningen Edert gosselynne skall sprida en strimma av sol över våra ofta nog så dystra förhandlingar.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. 11.52 f. m.

In fidem
G. H. Berggren.
